

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

και δε θα 'ναι καταδίκη μου
αν της ζωής μας τον καρκίνο αυτόν αφήσω
να κάνει περισσότερο κακό;
Ου. Σαίξπηρ, 'Αμλετ, Πράξη Ε', Σκηνή 2

Ζώντας και εμείς, ως πολίτες, τα όσα τραγικά συμβαίνουν στον τόπο μας, **ιδιαίτερα τους τελευταίους εννέα μήνες, σταθήκαμε και συζητήσαμε ένα περιστατικό που διηγείται ο Αντόνιο Γκράμσι στο Παρελθόν και Παρόν.**

Γράφει, λοιπόν, ο Αντόνιο Γκράμσι ότι στην διάρκεια του τριακονταετούς πολέμου, 45 Ούγγροι ιππείς είχαν στρατοπεδεύσει στην Φλάνδρα και επειδή ο πληθυσμός ήταν άοπλος και διεφθαρμένος, κατάφεραν να διοικούν τη χώρα τυραννικά για άλλους έξι μήνες.

Συνέβηκε άραγε αυτό μόνο στη Φλάνδρα; Εμείς νομίζουμε ότι είναι δυνατό σε κάθε στιγμή να παρουσιαστούν 45 Ούγγροι ιππείς, εκεί που οι πολίτες μετατρέπονται σε μάζα απολίτικων πληθυσμών, που διασκορπισμένοι και κλεισμένοι στο καβούκι τους περιορίζονται στην εργασία για την επιβίωση, στην παραιτήση και τον εκμαυλισμό μην έχοντας έτσι τη δυνατότητα να αντισταθούν και να αναχαιτίσουν τους διάφορους επιδρομείς – καταληψίες του κράτους, της διοικήσεως και των θεσμών.

Κι όμως αν και αυτό είναι μια πραγματικότητα εν τούτοις στους περισσότερους φαίνεται ότι είναι αδύνατον μία κατάσταση σαν αυτή των 45 Ούγγρων ιππέων να επαναληφθεί ιστορικά.

Πίσω από αυτή τη δυσπιστία, θα πρέπει να διακρίνουμε στις καλοπροαίρετες περιπτώσεις, έναν εφησυχασμό που ζευγαρώνει με μίαν υπερβολική δόση λαϊκισμού και πολιτικής αφέλειας.

Όλοι θέλουμε να φανταζόμαστε ότι ο λαός πάντα αντιδρά και πάντα αντιστέκεται ενάντια στους τυράννους και καταπιεστές του. Κι όμως πόσο μισή αλήθεια είναι αυτό. Δεν αποτελεί μια στυφή διαπίστωση η προσγείωση – επιτέλους – στην πραγματικότητα που μας δείχνει ότι σχεδόν πάντα μια ενεργητι-

κή και καλά οργανωμένη μειοψηφία κονιορτοποιεί αυτό που ονομάζουν ορισμένοι μάζα σε χιλιάδες ή και εκατομμύρια άτομα χωρίς θέληση και προσανατολισμό; Ότι οι περίφημες σιωπηρές πλειοψηφίες παρακολουθούν και υποτάσσονται παθητικά σε εκείνη τη μειοψηφία που μπορεί να επιδείξει δύναμη, αποτελεσματικότητα και αναισθησία;

Τι άλλο, λοιπόν, από μια τέτοια ιστορία 45 Ούγγρων ιππέων είναι και η σημερινή άλωση της διοικήσεως και του κράτους από τους κυρίους Τόμπρα, Κουτσόγιωργα, Παπανδρέου, Κουρή, Πέτσο και Συντροφία; Και τι άλλο από την κονιορτοποιημένη μάζα που περιορίζεται στην διαίωνιση και αναπαραγωγή είναι ένας κόσμος ολόκληρος που έχει αναθέσει την φροντίδα του σε αυτούς που αποφασίζουν πριν από αυτόν γι' αυτόν;

Είναι, λοιπόν, εμφανές σε μας, ότι οι 45 Ούγγροι ιππείς θα επιβιώσουν μετεκλογικά. Κι ας μην έχουν κυβερνητική αυτοδυναμία, όπως είναι, άλλωστε, και το πιθανότερο να συμβεί. Οπωσδήποτε ως επιθήτορες, όχι όμως αναγκαστικά ως Ούγγροι. Γιατί, φυσικά, το ΠΑΣΟΚ, αν και ξεπέρασε κάθε προσδοκία σε πειρατικές επιδόσεις, δεν έχει την αποκλειστικότητα και την προνομία στην δημιουργία ιπποτικών σωμάτων. Ήδη η Ν. Δημοκρατία διεκδικεί ύστερα από μια περίοδο χωνέματος και αποτοξίνωσης, τον καλύτερο και αποτελεσματικότερο σχηματισμό για να μας οδηγήσει πλησιέστους στην θαυμαστή θατσερική κοινωνία των 2/3.

Το πρόβλημα που ανέδειξε το διαρεύσαν διάστημα δεν είναι απλό πολιτικό πρόβλημα. Είναι πρόβλημα βαθύτατα κοινωνικό και πολιτιστικό. Είναι κυρίαρχα πρόβλημα πολιτισμού. Είναι με δυο λόγια πρόβλημα ταυτότητας και φυσιογνωμίας ενός λαού που έχασε τη μνήμη (κραυγαλέο παράδειγμα η Κύπρος) και την προοπτική του και που από ιστορικό υποκείμενο μετατρέπεται σταδιακά σε απολίτικο αντικείμενο που γνωρίζει να εισάγει αγαθά και να τα καταναλώνει.

Οι ενεργοί πολίτες σε όλες τις παρατάξεις θα πρέπει να προβληματιστούν αν η εθνική ομοψυχία, ταυτίζεται με την εθνική συνενοχή. Κάτι είναι σάπιο στο βασίλειο της Δανιμαρκίας. Ο Κλαύδιος όμως πρέπει να πέσει. Είναι η έσχατη, η ελάχιστη προϋπόθεση για να αναχαιτισθεί η απύθμενη αυτή κατρακύλα.

Σ' αυτές τις εκλογές οι ενεργοί πολίτες αυτού του τόπου θα πρέπει να έχουν καθαρό τι δεν θα ψηφίσουν. Από την σωτηρία των -ισμών που επαγγέλλονται οι διάφοροι λαοσωτήρες προέχει η ατομική αξιοπρέπεια του καθενός μας.